مقایسه اثر تزریق بوپیواکائین زیر جلدی قبل از شروع عمل با شیاف استامینوفن درکاهش درد بعد از اعمال جراحی در کودکان

دکترمسعود ناظم'، دکتر پروین ساجدی'، دکتر وحید گوهریان"*، دکتر محمدرضا شیروانی"

۱-استادیار، فوق تخصصی جراحی اطفال، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان ۲- دانشیار، گروه بیهوشی ، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان ۳-رزیدنت جراحی عمومی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

تاریخ دریافت ۸۴/۱۱/۱۵ ، تاریخ پذیرش ۸۵/۴/۷

چکیدہ

مقدمه: استفاده از یک بار تزریق بوپیواکائین زیر جلدی ممکن است بتواند کودکان را از دریافت استامینوفن رکتال در دفعات مختلف بی نیاز کند. در این بررسی اثر تزریق بوپیواکائین زیر جلدی در مقایسه با شیاف استامینوفن در کاهش درد بعد از عمل در اطفال مطالعه شده است.

روش کار: در یک مطالعه کارآزمایی بالینی، ۱۴۱ کودک زیر ۳ سال در تابستان ۱۳۸۱ در بیمارستان آیت ۱. کاشانی مورد مطالعه قرار گرفتند. کودکان کاندید عمل هرنی یک یا دو طرفه و عدم نزول بیضه یک یا دوطرفه، در دو گروه دریافت کننده شیاف استامینوفن و دریافت کننده بوپیواکائین قرار داده شدند. کودکان مورد بررسی در ساعتهای ۳، ۶، ۲۰ و ۲۴ و ۲۴ بعد از عمل از نظر میزان درد با ابزار رتبهبندی چهرهای درد (FPRS) ارزیابی شدند. اطلاعات به دست آمده با استامینواده از تربی آن و تحلیل شدند. کودکان مورد بررسی در ساعتهای ۳، ۶ استاده از و ۲۴ و تحلیل شدند. کودکان مورد بررسی در ساعتهای ۳، ۶۰ از و ۲۴ و ۲۴ بعد از عمل از نظر میزان درد با ابزار رتبهبندی چهرهای درد (FPRS) ارزیابی شدند. اطلاعات به دست آمده با استفاده از آزمونهای فریدمن و تی دانش آموزی تجزیه و تحلیل شدند. کو-۰/۰ معنیدار تلقی گردید.

نتایج: مقایسه امتیازات، در ساعتهای مختلف نشان داد که در ۶ ساعت اول، درد کودکان در گروه بوپیواکائین به طور معنی معنیداری کمتر از گروه مصرف کننده شیاف استامینوفن بود(p<٠/٠۵). اما در ساعتهای ۱۲ و ۲۴، در دو گروه تفاوت معنیدار نداشت.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج این مطالعه و اثر ضد درد قابل قبول بوپیواکائین، به خصوص در ۶ ساعت اول بعد از عمل، در مقایسه با استامینوفن و تحمل راحتتر آن نسبت به تجویز هر ۴ ساعت شیاف استامینوفن، پیشنهاد می شود که در شروع عمل، جهت کنترل درد بعد از عمل جراحی در اطفال از تزریق بوپیواکائین زیر جلدی استفاده شود. **واژگان کلیدی :** بوپیواکائین، استامینوفن، کنترل درد، کودکان، جراحی

نویسنده مسئول: اصفهان، بلوار صفه، مرکز پزشکی الزهرا(س)، گروه جراحی

E-mail: goharian@resident.mui.ac.ir

مقدمه

درد بعد از عمل جراحی در بیماران یکی از مشکلاتی است که کنترل آن همواره مورد نظر پزشکان بوده است زیرا عدم موفقیت در کنترل آن نه تنها برای بیمار از نظر روانی بسیار ناخوشایند است بلکه باعث ایجاد یا تشدید عوارض بعد از عمل می گردد که مهمترین آنها شامل اختلال تنفسی به علت آتلکتازی، ایلئوس، احتباس ادراری، افزایش زمان بستری بیمار و در نتیجه افزایش خطر ترمبوز وریدهای عمقی می باشند(۱).

شيوع دردهاي ناشي از اعمال جراحي در کودکان در حد و اندازه جمعیت بالغین است و بسیاری از تحقیقات نشان داده که علی رغم استفاده از ضد دردها، ۷۵ درصد کودکان در روز عمل جراحی متحمل دردهای شدید ناشی از جراحی میشوند. بنابراین کنترل درد به هر شکل یک نیاز واقعی است. روش رایج کنترل درد در بخشهای جراحی اطفال استفاده مکرر از استامینوفن می باشد(۲). ایجاد کاهش درد باعث کم شدن زمان بستری در بیمارستان، مصرف مسکن کمتر پس از اعمال جراحی و بازگشت سریع تر به زندگی روز مره و کار می گردد(۳). در بررسی انجام شده در فلسطین، تزریق بوپیواکائین موضعی تأثیر مهمی در ایجاد بیدردی و کاهش نیاز به مسکن داشته است(۴). مطالعات نشان میدهند که درد بعد از عمل ترمیم فتق را میتوان با استفاده از بیحس کنندههای موضعی کاهش داد(۵). بررسی تأثیر استفاده از بوييواكائين موضعي در عمل لاياراتومي (جهت عمل کیسه صفرا) نیز اثرات مثبت ایجاد بیدردی این دارو را نشان داده است(۶). در مقابل، تزريق بوپيواكائين طي عمل جراحي لوزه در کنترل درد مؤثر نبوده است (۷، ۸). با توجه به این که تزریق تک نوبت بوپیواکائین در حین

عمل، از تجویز مکرر مسکنها به خصوص شیاف استامینوفن در اطفال مقبول تر میباشد، در صورت مؤثر بودن تزریق حین عمل بوپیواکائین در کنترل درد پس از جراحی کودکان می توان از آن به عنوان یک روش مکمل در کنترل درد استفاده کرد. لذا در این بررسی، کارآیی بی دردی ناشی از تزریق بوپیواکائین زیر جلدی در شروع عمل، در مقایسه با تجویز شیاف استامینوفن بعد از عمل بررسی شده است.

روش کار

در يک کارآزمايي باليني، ۱۴۱ کودک زير ۳ سال، ۷۱ نفر در گروه استامینوفن و ۷۰ نفر در گروه بويبواكائين، مورد بررسي قرار گرفتند. مطالعه در مدت ۵ ماه در تابستان و پائیز سال ۱۳۸۱ در بیمارستان کاشانی اصفهان انجام شد. كودكان كانديد عمل ترميم فتق يك یا دو طرفه، عدم نزول بیضه یک یا دوطرفه و اعمالی که نیاز به گذاشتن سوند فولی و سوند معده نداشتند، وارد مطالعه شدند. ابتلا به عقب ماندگی ذهنی شناخته شده به دلیل عدم همکاری در برآورد شدت درد و وجود بيماران حساس به ليدوكائين يا شياف استامينوفن (با توجه به سابقه قبلی) از معیارهای خروج از مطالعه بودند. نمونهها بر اساس جدول اعداد تصادفی، به صورت تصادفی در دو گروه دریافت کننده شیاف استامینوفن و دریافت کننده بوپیواکائین قرار داده شدند. داروی بوییواکائین از کارخانهٔ آگوتانت' و شیاف استامینوفن از کارخانه داروسازی امین یا فارابی تهیه گردید. تمامی کودکان به وسیله یک جراح عمل شدند و همگی با تیوپنتال سدیم(۵ میلی گرم بر کیلو گرم، وریدی)، آتراکوریوم (۰/۵ میلی گرم برکیلوگرم،

سال نهم/ شماره ۳ / یاییز ۱۳۸۵/ ۲

^{1 -} Laboratoire AGUETTANT(rue Alexander fleming).

وریدی)، فنتانیل(یک میکروگرم برکیلوگرم، وریدی) و آتروپین (۰/۰۱ میلیگرم برکیلوگرم، وریدی)، تحت بیهوشی عمومی و لولهگذاری تراشه قرار گرفتند، ادامه بیهوشی با هالوتان و N₂O، ₂O به میزان ۵۰ درصد بوده است.

بعد از اخذ رضایت کتبی از والدین کودکان، در گروه بوپیواکائین قبل از شروع عمل ۲میلی گرم بر کیلو گرم بوپیواکائین ۲۵/۱۰درصد به صورت زیر پوستی عمقی در مسیر اعصاب ایلئواینگوئینال و ايلئوهييو گاستريک تزريق شد. بيماران گروه استامينوفن بعد از عمل جراحی هر ۴ ساعت ۱۰ میلیگرم بر کیلو گرم شیاف استامینوفن رکتال تا ۲۴ ساعت دریافت کردند. با همکاری سریرستار بخش شماره یروندههای بیماران دو گروه در اختیار وی قرار گرفت تا درمان اضافه و خارج از مطالعه در مدت ۲۴ ساعت و بدون نظر جراح مسئول انجام نشود. در صورت بیقراری در هر گروه، کودک ابتدا تغذیه می شد و هر ۶ ساعت یک بار FPRS^۱ بیمار اندازه گیری شده و در صورت امتیاز بیش از ۲، استامینوفن اضافی برای بیمار تجویز می شد که در این مطالعه در هیچ یک از دو گروه در مدت ۲۴ ساعت اول، مسکن اضافه تری نیاز نشد. شدت درد بر اساس FPRS که در آن برآورد صوری تظاهر درد به صورت شکل، رتبه بندی و استاندارد سازی شده است انجام شد(۹). شدت درد توسط همکار طرح و یکی از پرسنل پرستاری آموزش دیده که اطلاعی از گروه بیماران نداشتند، در ساعتهای ۳، ۶، ۱۲ و۲۴ اندازهگیری و میانگین دوبار بررسی امتیاز درد، در هر ساعت ثبت شد. سپس اطلاعات مربوط به نوع برش (تحتانی، عرضی)، اندازه برش (کمتر از ۲ سانتیمتر، ۶-۴ سانتیمتر و بیش از ۶ سانتیمتر)، مدت زمان بیهوشی

و نیز شدت درد با استفاده از پرسش نامه جمع آوری شد. دادهها با آزمونهای فریدمن، تی دانش آموزی و کراسکال والیس تحلیل و ۰/۰۵ p< معنیدار تلقی شد.

نتايج

در این بررسی در گروه استامینوفن و گروه بوپیواکائین به ترتیب ۹۰/۱ و ۷۸/۶ درصد پسر وجود داشت که اختلاف معنیداری دیده نشد. نوع برش، اندازه برش جراحی و مدت زمان بیهوشی نیز در دو گروه اختلاف معنیداری نداشت(جدول۱). میانگین سنی کودکان در گروه استامینوفن ۱/۲۱±۲/۳ و در گروه بوپیواکائین ۲/۴۱±۱/۱۶ سال بود که از نظر سنی نیز بین دو گروه اختلاف معنیداری دیده نشد. نتایج نشان داد که شدت درد اندازه گیری شده در گروه استامینوفن و بوییواکائین به طور معنی داری کاهش داشته است (نمودار۱). مقایسه شدت درد در بین دو گروه استامینوفن و بوپیواکائین نیز نشان داد که کودکانی که درد آنها با بوییواکائین تخفیف پیدا کرده بود، در اولین و دومین نوبت کنترل درد (ساعت ۳و۶ بعد از عمل) شدت درد کمتری نسبت به گروه استامینوفن داشتند (p< ۰/۰۵). در دو گروه در ۲۲ و ۲۴ ساعت بعد از عمل اختلاف معنی داری در شدت درد دىدە نشد (جدول٢).

^{1 -} Face pain rating scale.

بوپيواكائين	استامينوفن	گروه
تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	وضعيت جراحي
		– نوع برش
(98) 88	(98) 88	برش تحتانی
(۶) ۴	۵ (۲)	برش عرضی
		– اندازہ برش
(٢/٩) ٢	۲ (۲/۸)	کمتر از ۲ سانتی متر
(FQ/V) FF	(1/7/1) 29	۴–۳ سانتی متر
(۲۴/۳) ۱۷	۸ (۳/۱۲)	۶–۵ سانتی متر
(Y/1) ۵	(٢/٨) ٢	۷< سانتی متر
		– زمان بیھوشی
(87/1) 47	(۵۱/۲) ۵۸	۲۹–۱۵ دقيقه
(YD/Y) 1A	())/٣) ٨	۴۴–۳۰ دقيقه
(Y/1) ۵	(۵/۶) ۴	۶۰–۴۵ دقیقه
	۱(۱/۴)	۶۰< دقيقه

جدول ۱. مقایسه وضعیت جراحی در دو گروه مورد مطالعه

نمودار ۱. مقایسه میانگین شدت درد در گروه استامینوفن و بوييواكائين در ۴ بار اندازه گيري

ں مورد بررس <i>ی</i>	كودكان	درد در	گیری	اندازه	چهار بار	درد در	. مقایسه شدت	جدول ۲
----------------------	--------	--------	------	--------	----------	--------	--------------	--------

Р		بوپيواكائين			استامينوفن		گروه
		تعداد (درصد)			تعداد (درصد)		
	شديد	متوسط	خفيف	شديد	متوسط	خفيف	نوبت مشاهده
<•/•••	(۱۵/Y) ۱۱	(81/4) 44	(۲۲/۹) ۱۶	(V1/9) 08	(۲1/۱) ۱۵		مشاهده اول
<•/•••		(٣•) ٢١	(۲۰) ۴۹		(90/1) 81	(۴/۲) ۳	مشاهده دوم
		(۲۲/٩) ١۶	(22/1) 24	(۱/۴) ۱	(۲1/۱) ۱۵	(77/2) 22	مشاهده سوم
		(41/4) 28	(۵٨/۶) ۴۱	(1/۴) 1	(47/2) 2.	(28/3) ۴.	مشاهده چهارم

بحث

انتقال الکتریکی ایمیالس های درد به مراکز مربوطه و دریافت حس درد توسط بیمار میباشد. در فاز دوم، اهمیت کنترل درد بعد از عمل جراحی در مواد شیمیایی و نوروترانسمیترهای لازم از پایانههای عصبی تولید میشود و در فاز سوم تهاجم فاگوسیتی و فيبروبلاستها اتفاق مىافتد كه با تشكيل اسكار اين فاز کاهش می یابد. بنابر این اگر بتوان فاز اول را با بی حسی حتى قبل از شروع مكانيسم ايجاد درد كنترل كرد، کاهش درد به طور قابل ملاحظهای ایجاد میشود. در مطالعه ما این مکانیسم مد نظر میباشد. در این مطالعه تزریق بوپیواکائین به صورت زیر جلدی در شروع عمل به صورت معنی داری درد کودکان را در ۶ ساعت اول

کودکان و اختلاف نظر مطالعات مختلف در کاربرد روش بیدردی مطمئن و قابل قبول، محقق را بر آن داشت تا در این مطالعه اثر تزریق زیر جلدی بوپیواکائین را قبل از شروع اعمال جراحی شکمی در کودکان با تجویز استامینوفن رکتال که روش رایج بی دردی بعد از عمل جراحی است، مقایسه نماید. درد بعد از عمل مشکل شایعی است که درمان آن اغلب کمتر از آنچه باید باشد، صورت می گیرد(۱۰). در حقیقت درد بعد از عمل در سه فاز قابل بررسی است. فاز اول شامل

استفاده شود. این امر به کاهش نیاز به مسکنهای مخدر که عوارض بیشتری دارند و کمتر در همه مراکز در دسترس میباشند منجر میشود. از آنجا که در کودکان کوچک، درد به صورت بیقراری و مشکلات متعاقب آن تظاهر مییابد استفاده از بوپیواکائین قبل از عمل میتواند در کاهش عوارض ناشی از درد بعد از عمل جراحی مؤثر باشد.

تشکر و قدردانی

محققین بر خود فرض میدانند از زحمات همکاران دکتر علی عموزاده مهدیرجی، دکتر سینا شیرگاهی و پرسنل خدوم پرستاری بیمارستان آیه ا... کاشانی به خاطر همکاری در اجرای این طرح تشکر نمایند.

منابع

1. Liuc D, David W, Fadden MC. Preoperative and Postoperative management. In: Zinner MJ. Maingot's abdominal operations: Philadelphia: Appletom &Lange company; 1997. p.474.

2. Bourget JI, Clark JJ. Comparing preincisional with postincisional bupivacaine infiltration in the manegement of post operative pain. Arch surg 1997; 132 (7): 766-9.

3. Stafan F, hans T, Alexandra A. Prospective double bind Randomised study of new regimen of primitive analgesia for inyninal hernia repair: evaluation of postoperative pain course .Eur J 2000;199:545-551.

4. Noma MN. Evaluation of postoperative pain relief by infiltration of bupivacaine or epidural block after laparascopic cholcystectomy. Masui 2001; 50 (11): 1201-4.

5. Roberge CW, Mc Went M. The effects of local anesthetics on postoperative pain. AORN Journal 1998; 68(6):1003-1012.

6. Goldsher MP, Shin L. Effects of peritonsillar infiltration on postoperative pain: a doubleblind study. Anna Otol Laryngol 1996; 109 (11): 868-7.

بعد از عمل کاهش داد. البته شدت درد بعد از ۶ ساعت در طول ۲۴ ساعت در کودکانی که استامینوفن رکتال دریافت می کردند و کودکانی که بو پیواکائین در محل برش جراحي آنها تجويز شده بود، تفاوت معنى دارى نداشت. تزریق بوییواکائین عامل مؤثری در کاهش نیاز به مسکن های سیستمیک طی ۲۴ ساعت اول بوده است(۱۱-۹ ،۱۳). در مطالعه انجام شده در ژاین، بوپیواکائین در کاهش معنی دار درد در ۶ ساعت اول بعد از لاپاراتومی و جراحی کیسه صفرا مؤثر بوده است (۴). در ترمیم فتق اینگوئینال، استفاده از بو پیواکائین موضعی باعث کاهش درد بعد از عمل شده است(۱۴ ١٥). مطالعات مختلف نشان دادهاند که وجود بی حسی قبل از عمل جراحی می تواند در کاهش درد بعد از عمل جراحی موثر باشد(۷، ۸). از آنجا که تزریق دوز واحد بوپیواکائین در حین عمل با کاهش معنیدار درد در ۶ ساعت اول بعد از عمل همراه بوده است، این کاهش درد علاوه بر قابل تحمل کردن عمل جراحی برای کودکان، در به دست آوردن زودتر عملکرد نیز كمك مىكند. هم چنين نياز به تجويز مكرر شياف استامینوفن را کاهش می دهد. در ضمن نشان داده شده که تجویز استامینوفن در جراحی های بزرگ در کنترل درد بیماران ممکن است به تنهایی کافی نباشد(۸). به طور کلی هدف از کاهش درد بعد از عمل، بهبودی شرایط بیماران با مهار ایمپالس های درد به منظور کاهش پاسخهای رفلکسی به درد میباشد. کاهش درد بعد از عمل باعث بهبودی تنفس، شروع حرکت سریع تر بیماران و برگشت سریع تر به عملکرد طبیعی مىشود(١٤).

نتيجه گيري

پیشنهاد میشود از اثر همزمان تزریق بوپیواکائین و تجویز استامینوفن در کاهش درد بیماران 7. Vasan NR, Stevenson S, Word M. Preincisional bupivacaine in post tonsillectomy pain relief: a randomized prospective study. Arch Otolaryngol Head Neck Surg 2002; 128 (2): 1145-9.

8. Kountakis SE. Effectiveness of perioperative bupivacaine infiltration in tonsillectomy patients. A m J Otolaryngol 2002; 23(2): 76-8.

9. Molliex S, Maond P. Effect of prevs postoperative tonsiller infiltration with local anesthetic's on postoperative pain after tonsillectomy. Acta Anasthesiol Scand 1996; 40(10): 1210-5.

10. Mc Quay HJ, Carrill D, Moore RA. Postoperative orthopaedic pain: the effect of opiate premedication and local anesthetic. Pain 1988; 291-295.

11. Ramon VJ. Newer concepts in acute postoperative management. Data Medical Journal1996; 82 : 261-264 .

12. Bach SMF, Tjellden NU. Phantom limb pain in amputees during the first 12 months following limb amputation after preoperative lumbar epidural blockade. Pain 1988; 33: 297-301.

13. Jebeles JA .The effect of preincisional infiltration of tonsils with bupivacaine on the pain following tonsillectomy under general anesthesia. Pain 1991; 47: 305-308.

14. Hudson S. Shorter surgical stays demand planning Healthweek 1997; (1):23.

15. Linder I, Engberg IB. Nursing discharge assessment of the patient post-inguinal herniorrhaphy in the ambulatory surgery setting. Journal of Postanesthesia Nursing 1994; (9):14-19.

16. Kehlet H, postoperative pain relief: what is the issue? British Journal of Anaesthesia 1994;(72): 375-378.

Comparing the effects of preincisional infiltration of Bopivacaine with postoperative rectal Acetaminophen on reducing postoperative pain after pediatric surgery

Nazem M³, Sajedi P⁴, Goharian V⁵, Shirvani MR³

Abstract

Introduction: Using one subcutaneous infiltration of Bopivacaine can cause a good pain relief in pediatric surgery, so the child may no longer need rectal Acetaminophen after surgery. In this study, we compared the efficacy of the two drugs.

Materials and Methods: This was a clinical trial, performed on 141 pediatric patients between 6 months to 3 years old with unilateral or bilateral inguinal hernia or undescending testis. Patients were divided randomly into two groups. The first group received infiltration of Bopivacaine preoperatively and the second received the routine rectal Acetaminophen after surgery. In both groups pain score was measured with FPRS score 3,6,12 and 24 hours after surgery. After collecting data they were analyzed with T-student and Friedman tests. P<0/05 was considered significant.

Results: Global FPRS pain score was lower in the group treated with Bupivacaine infiltration on 3 and 6 hours after surgery (p<0/05), but in 12 and 24 hours after surgery no significant difference was seen in the two groups.

Conclusion: This study showed that, infiltration of Bupivacaine reduces pain better than Acetaminophen, especially during the first 6 hours after surgery. So because of better pain control and also single administration, we suggest using infiltralition of Bupivacaine preoperatively.

Key words: Bupivacaine, Acetaminophen, postoperative pain control, pediatric surgery

^{3 -} Assistant professor, pediatric surgen, Isfahan University of medical sciences.

^{4 -} Associate professor, anesthesiologist, Isfahan University of medical sciences.

^{5 -} Resident of surgery, Isfahan University of medical sciences.